

1447

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO ORAZ PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU I KONTRAKTACJI

z dnia 23 października 1952 r.

w sprawie postępowania ze zwierzętami rzeźnymi w obrocie.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. Nr 21, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zwierzęta rzeźne w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się zwierzęta gospodarskie jak: trzoda chłевна, prosięta, bydło, cielęta, konie, owce i kozy, których ubój nie jest zakazany przepisami o ochronie hodowli.

§ 2. 1. Przepisy zarządzenia regulują zasady, na jakich powinny się odbywać gromadzenie, transport i żywienie zwierząt rzeźnych w obrocie. Przez pojęcie „transport” rozumie się załadowanie, przewożenie, wyładowanie, przeładowanie oraz przepęd.

2. Przepisy art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt

(Dz. U. z 1932 r. Nr 42, poz. 417) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 3. Zwierzęta rzeźne powinny być należycie pielęgnowane, żywione, pojone i znajdować się pod stałą opieką dozorczy wyznaczonego przez dostawcę, nadawcę lub odbiorcę.

§ 4. Zwierzęta rzeźne należy dostarczać do miejsca ich odbioru możliwie czyste, nie przekarmione, bez zadrapań i uszkodzeń mechanicznych skóry, a świnie bez drutu w ryjach.

§ 5. 1. Miejsce gromadzenia zwierząt rzeźnych oraz środki transportu powinny być urządzone w sposób zapewniający wypełnienie warunków określonych w §§ 3 i 4.

2. W pomieszczeniach przeznaczonych do gromadzenia zwierząt, w środkach transportu i w urządzeniach

technicznych używanych w obrocie zwierzętami nie mogą znajdować się wystające na zewnątrz ostre przedmioty (druły, gwoździe sterzące, deski z drzazgami), a ogrodzenia nie mogą być wykonane z drutu kolczastego.

3. Miejsca gromadzenia zwierząt powinny posiadać dostateczną powierzchnię, oświetlenie, wentylację i temperaturę, a ponadto powinny być ogrodzone, osłonięte od wiatru, zacienione, suche, zabezpieczone przed opadami oraz zaopatrzone w urządzenia do karmienia i pojenia zwierząt.

4. Rampy załadownicze i wyładownicze oraz wagi powinny być zaopatrzone w poręcze boczne i posiadać powierzchnię szczelną, gładką, lecz nie śliską.

5. Środki transportu powinny być dostosowane do przewozu zwierząt i zabezpieczać je przed uszkodzeniami i działaniem ujemnych wpływów atmosferycznych.

§ 6. Przy gromadzeniu i transporcie zwierząt rzeźnych należy przestrzegać następujących zasad:

1) zwierzęta rzeźne powinny mieć zapewnioną w pomieszczeniach i środkach transportu powierzchnię według następujących norm przestrzennych na 1 sztukę:

bydła dorosłego i koni średnich	1,6 m ²
cieląt, owiec i kóz	0,4 "
świń powyżej 150 kg	0,6 "
" od 100 do 150 "	0,5 "
" " 80 " 100 "	0,4 "
" poniżej 80 "	0,3 "
prosiąt, jagniąt	0,25 "

2) zwierzęta jednego gatunku powinny być grupowane razem, jednakże bez mieszania sztuk dużych z małymi;

3) sztuki złośliwe, samce, późne kastraty i grzejące się samice powinny być oddzielone od pozostałych zwierząt;

4) zwierzęta duże, jak bydło i konie, nie mogą być gromadzone i przewożone luzem, lecz powinny być krótko uwiązane w sposób umożliwiający im położenie się;

5) pętanie zwierząt jest niedozwolone;

6) załadowywanie i wyładowywanie zwierząt powinno być dokonywane pojedynczo lub małymi grupami, przy użyciu ramp stałych lub ruchomych; prosiąta i jagnięta należy wnosić na rękach;

7) zwierzęta, które w czasie transportu zachorowały, z konieczności zostały poddane ubojowi lub padły, powinny być odładowane przez służbę P. K. P. na koszt nadawcy na najbliższym punkcie odładowczym;

8) zwierzęta, dotknięte chorobą zaraźliwą lub podejrzane o taką chorobę, powinny być przetrzymywane w oddzielnych pomieszczeniach, wyłączających zetknięcie się tych zwierząt ze zwierzętami zdrowymi; transport tych zwierząt — zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 19, poz. 167 z późniejszymi zmianami) — może odbywać się jedynie za zezwoleniem prezydium powiatowej rady narodowej;

9) pomieszczenia przeznaczone do gromadzenia zwierząt oraz urządzenia techniczne używane w obrocie zwierzętami, jak środki transportu, rampy, wagi itp., powinny być oczyszczane i odkażane stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów sanitarno-weterynaryjnych.

§ 7. 1. Zwierzęta chore, charłacze i zwierzęta, co do których istnieje obawa, iż transport wpłynie na nie w sposób wybitnie szkodliwy, oraz zwierzęta uciążliwe w transporcie należy pozostawić na miejscu.

2. Transport samic w pierwszych dziesięciu dniach po porodzie jest niedozwolony.

3. Prosiąt i jagniąt nie wolno przewozić w wagonach kratkowych.

§ 8. 1. Z uwzględnieniem koniecznych odpoczynków zezwala się na przepęd zwierząt rzeźnych w ciągu doby na następujące odległości:

świnie ciężkie wagi powyżej 120 kg do 300 m	
świnie lekkie " poniżej 120 " " 500 "	
cielęta " 500 "	
owce " 5 km	
bydło dorosłe i jałowizna " 5 "	
konie " 15 "	

2. Zwierzęta z trudem poruszające się z powodu znacznego stopnia utuczenia, słabe i chore należy do miejsca przeznaczenia przewozić.

3. Szybkość pędzenia powinna być dostosowana do normalnego chodu zwierzęcia.

4. Drogę przepędu należy wybierać miękką.

5. W lecie należy unikać przepędu w godzinach południowych, a w dni upalne stosować przepęd w nocy.

6. Śliska trasa przepędu powinna być posypana piaskiem, popiołem itp.

§ 9. Żywienie zwierząt w obrocie powinno się odbywać według następujących zasad:

1) zwierzęta należy karmić paszami zdrowymi; nie wolno dawać pasz stęchłych, spleśniałych, przewiedniętych czy też zaparzonych;

2) dzienną porcję karmy należy dawać sztukom dorosłym w dwóch, a młodzieży w trzech dawkach;

3) poić należy zwierzęta rzeźne czystą wodą — w zimie wystawia, raz dziennie, a w lecie przynajmniej dwa razy dziennie do woli;

4) zabrania się przekarmiania zwierząt oraz stosowania zabiegów, powodujących picie nadmiernej ilości wody;

5) zwierzęta przeznaczone do transportu powinny być nakarmione na 3—4 godziny przed drogą.

§ 10. 1. Zezwala się na niekarmienie zwierząt w czasie transportu trwającego krócej niż 24 godziny. Przepis powyższy nie ma zastosowania przy transporcie cieląt, jagniąt i prosiąt.

2. Zwierzęta nie karmione w czasie transportu (ust. 1) należy poić.

§ 11. 1. Zwierzętom rzeźnym należy zapewnić przed ubojem odpoczynek, który powinien trwać minimum 12 godzin.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy cieląt i prosiąt, które powinny być poddane ubojowi w ciągu 12 godzin od wyładunku.

3. Zwierzęta rzeźne powinny być przed ubojem poddane głodzeniu przez okres nie krótszy niż 12 godzin i nie dłuższy niż 18 godzin.

4. W czasie głodzenia zwierzęta powinny być pojęne, przy czym ostatnie pojenie powinno być dokonane nie później niż na 5 godzin przed ubojem.

§ 12. 1. Ustala się następujące normy paszy dla poszczególnych rodzajów zwierząt dla jednej sztuki na dobę:

1) w transporcie oraz przy gromadzeniu przez czas nie dłuższy niż dwie doby:
dla koni — 8 kg siana,

dla bydła dorosłego — 6—8 kg siana ewentualnie słomy jarej,
 dla jałowizny — 3 kg siana,
 dla owiec i kóz — 1 kg siana,
 dla świń — 1,5 kg śruty jęczmiennej lub otrąb pszen-
 nych albo 2—3 kg surowych ziemniaków lub 4—5
 kg siekanych (szarpanych) buraków surowych,
 dla cieląt — poidło z 1/2 kg otrąb pszennych lub ma-
 ki i 5 l wody,
 dla prosiąt — papka o składzie: 0,5 kg razówki
 pszenno-jęczmiennej + woda albo 0,5 kg razówki
 pszenno-owsianej + woda, albo 0,5—0,7 kg otrąb
 pszennych + 1 kg mleka, albo 0,5—0,7 kg śruty
 kukurydzianej + 1 kg mleka;

2) przy przetrzymywaniu zwierząt rzeźnych przez dłuż-
 szy czas niż dwie doby zwierzęta należy żywić wed-
 ług norm, stosowanych dla zwierząt użytkowych
 (zwierzęta powinny wykazać przyrost wagi);

3) przy przetrzymywaniu zwierząt w rzeźniach przez
 czas nie dłuższy niż dwie doby norma paszowa
 dzienna wynosi:

dla bydła dorosłego i koni — 5—6 kg siana,
 dla jałowizny — 2—3 kg siana,
 dla cieląt — 2 l mleka odtłuszczonego w stanie cie-
 płym lub 1/4 kg mąki pszennej w 2 l wody o temp.
 + 40° C,
 dla owiec i kóz — 1—2 kg siana,
 dla świń — 1—1,5 kg otrąb lub śruty w 2—5 l
 wody o temperaturze + 40° C,
 dla prosiąt — jak w pkt 1.

W razie konieczności przetrzymywania zwierząt rzeź-
 nych w rzeźniach dłużej niż dwie doby normy żywienia
 należy podwyższyć o 50% i karmić zwierzęta dwa razy
 na dobę.

2. Podane w ust. 1 pasze mogą być zastępowane in-
 nymi paszami, jednak przy zachowaniu stosunku pasz
 objętościowych do treściwych i takiej samej wartości
 odżywczej.

§ 13. 1. Ustala się następujące minimalne normy
 ściółki na dobę dla jednej sztuki poszczególnych rodza-
 jów zwierząt:

	w okresie letnim	w okresie zimowym
dla bydła i koni	1 kg słomy	2 kg słomy
dla jałowizny	0,5 " "	1 " "
dla cieląt, owiec, kóz	0,25 " "	0,5 " "
dla świń dorosłych i prosiąt	0,25 " "	0,5 " "

Ściółkę dla bydła, koni, jałowizny, cieląt, owiec
 i kóz należy podawać po ich nakarmieniu, a dla świń
 i prosiąt przed wpędzeniem ich do chlewów.

2. Słoma może być zastąpiona piaskiem, trocinami
 lub torfem w takiej ilości, aby na podłodze powstała
 warstwa grubości co najmniej 10 cm.

3. Używanie słomy i torfu w okresie od 1 kwietnia
 do 31 października w wagonach kratkowych oraz w
 wagonach, których drzwi pozostają otwarte w czasie
 przewozu zwierząt, jest niedozwolone.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania przy trans-
 porcie i gromadzeniu prosiąt i jagniąt.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogło-
 szenia.

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:

M. Minor

Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji:

A. Mierzwiński